

La UV acull un homenatge a Enric Valor - Levante - 19/01/2020

La UV acull un homenatge a Enric Valor

► LA RECTORA MAVI MESTRE HA PRESIDIT UN ACTE ACADÈMIC AMB MOTIU DEL VINTÈ ANIVERSARI DE LA MORT DE L'ESCRITOR DE CASTALLA

LEVANTE-EMV VALÈNCIA

■ El Centre Cultural La Nau de la Universitat de València va acollir ahir un acte acadèmic en homenatge a Enric Valor i Vives (Castalla, 22 d'agost de 1911 - València, 13 de gener de 2000), il·lustre escriptor, gramàtic i doctor honoris causa per la Universitat de València i la Universitat d'Alacant, amb motiu del vintè aniversari de la seua defunció.

L'acte el va presidir la rectora de la Universitat de València, Maria Vicenta Mestre Escrivà, i comptà amb la participació de diferents personalitats expertes en la vida i l'obra de l'escriptor, com Vicent Brotons Rico, professor de la Universitat d'Alacant; Josep Daniel Climent Martínez, investigador de la figura d'Enric Valor; Joan Borja i Sanz, director de la Càtedra Enric Valor de la Universitat d'Alacant; Rosa Serrano i Llacer i Núria Sendra Marco, editores de l'obra de Valor; Enric Valor Hernández, fill de l'escriptor; i Vicent Josep Escartí i Soriano, catedràtic de la Universitat de València i director de l'Institut Universitari de Filologia Valenciana.

L'acte acadèmic es va emmarcar en el conjunt d'activitats programades per recordar Enric Valor a València. A les 11 hores va haver una ofrena floral al cementiri de la ciutat; a les 14 hores, un dinar a la cafeteria de l'Octubre Centre de Cultura Contemporània; i a les 16 hores, la representació d'*Un habitatge per a l'eternitat: espectacle i jocs valorians*, a càrrec de Numen Teatre, a la sala d'actes de l'OCCC.

Mavi Mestre, ahir, a l'Aula Magna de La Nau. LEVANTE-EMV

Enric Valor i Vives és un reconegut escriptor i gramàtic valencianista, amb una extensa trajectòria cívica de compromís amb la llengua i la cultura del país. Va néixer a Castalla (Alacant) el 1911, en el si d'una família de propietaris agrícoles, i va ingressar a l'Escola de Comerç d'Alacant. Però va haver d'abandonar els estudis a causa d'una crisi econòmica familiar que els va obligar a traslladar-se a Elda el 1926. Comencen llavors uns anys molt importants en la seua formació cultural i política: coneix de prop la lluita de classes, reforça el seu interès per la lectura i l'escriptura, al mateix temps que

assisteix amb assiduitat al cinema i al teatre, i s'inicia també en el moviment naturalista. En aquesta època, en què augmenta el seu compromís amb la llengua valenciana, manté una estreta relació amb l'anarquisme, encara que a l'últim es va afiliar al Partit Comunista el 1930.

Tasca literària

La millora de les condicions de vida de la família els porta a mudar-se a Alacant, on Valor acaba els estudis mercantils i desenvolupa una intensa activitat valencianista. Entre altres coses, fa un programa de to nacionalista en

Radio Alicante, crea l'Agrupació Regionalista Alacantina i fa els primers passos com a mestre de gramàtica a través d'El Tio Cuc. Des dels llavors viurà per motius laborals a Catarroja, València i les comarques centrals, on va continuar el seu activisme valencianista i la seua obra com a escriptor.

Després que es perdere la seua primera novel·la (*El misteri del Canadià*) en un bombardeig abans de ser editada i ser mobilitzat el 1937 per l'exèrcit republicà. En acabar la Guerra Civil, emprèn amb el seu germà diversos negocis i entra en contacte amb la tertúlia literària de Miquel Adlert i Xavier

Casp, a més de participar com a professor en els cursos de gramàtica valenciana de Lo Rat Penat. Forja llavors importants amistats: Miquel Baillori, Carles Salvador, Ferrer Pastor, Joan Fuster o Manuel Sanchis Guarnier, entre d'altres. El 1950 començarà una incessant tasca literària i, des que el 1960 recupera el seu treball com a professor de valencià a través del diari *Levante-EMV* no parerà de publicar obres destinades a la dignificació de l'ús escrit i parlat de la llengua.

Col·laborarà diversos anys en la direcció de la revista bibliogràfica *Gorg*, al mateix temps que continua escrivint les seues famoses rondalles els anys 60 i 70. L'estabilitat econòmica familiar i l'ambient polític i cultural dels 70 i els 80 li permeten desenvolupar bona part de la seua obra, i publica llavors els seus treballs gramaticals més importants. I ja en els 80, amb l'oficialització de l'idioma i la seua generalització escolar, arribarà als estudiants a través tant dels seus manuals de gramàtica com dels seus escrits literaris.

I com a narrador va confegir una sòlida obra literària on es destaquen títols com ara *Rondalles valencianes* (1950-1976), *Narracions de la Foia de Castalla* (1953), *L'ambició d'Aleix* (1960), *Sense la terra promesa* (1980), *Narracions intrascendents* (1982), *La idea de l'emigrant* (1982), *Temps de batuda* (1983), *Narracions perennes* (1988), *Enllà de l'horitzó* (1991) o *Un fonamentalista del Vinalopó, i altres contarelles* (1996).